

Аўтар: кс. Юрый Марціновіч
24.01.2021 00:00

Гэтыя выдатныя святары заклалі падмурак для адраджэння Касцёла ў нашай краіне, баранілі веру і ўмацоўвалі яе. У студзені прыпадае 30-ая гадавіна смерці двух святароў: кс. прэлата Пятра Барташэвіча і кс. Фелікса Сарокі. З гэтай нагоды адбыліся св. Імшы з удзелам арцыбіскупа Тадэвуша Кандрусевіча, біскупа Гродзенскага Аляксандра Кашкевіча і дапаможнага біскупа Гродзенскай дыяцэзіі Юзафа Станеўскага ў Жалудку (дэканат Шчучын) і Адэльску (дэканат Гродна-Захад), дзе з вялікай адданасцю служылі святары.

Нягледзячы на тое, што прайшло ўжо 30 гадоў з часу смерці ксяндзоў, у сэрцах многіх вернікаў жывуць словы, якімі яны звярталіся з амбоны. Людзі памятаюць іх навуку, прасякнутую Божай мудрасцю і глыбінёй святарскай душы, якой дзяліліся з кожным, каго сустракалі.

Сёння можна смела сцвярджаць, што гэтыя выдатныя святары заклалі падмурак для адраджэння Касцёла ў нашай краіне, у цяжкія гады ганенняў баранілі веру і ўмацоўвалі яе. †

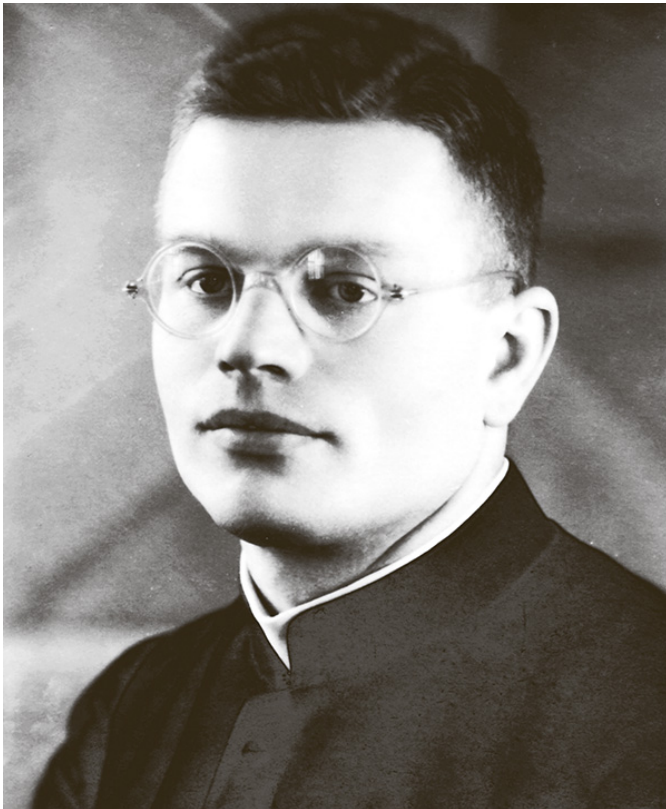
Кс. Пётр Барташэвіч нарадзіўся 29 чэрвеня 1914 года ў Вільні. Прэзбітэрскае пасвячэнне атрымаў з рук арцыбіскупа Рамуальда Ялбжыкоўскага 16 чэрвеня 1940 года.

30-ая гадавіна смерці руплівых працаўнікоў нівы Пана

Аўтар: кс. Юрый Марціновіч
24.01.2021 00:00

У пачатку 1949 года быў асуджаны на 25 гадоў лагераў, пазбаўленне грамадзянскіх правоў на 5 гадоў і канфіскацыю маёмасці. Спачатку яго накіравалі ў турму ў Оршы, адтуль – у лагер Старая Вятка ў Рэспубліцы Комі. Праз 2 гады быў высланы ў лагер Чуна ў Сібіры, адкуль вызваліўся 1 мая 1955 года.

Святар прыбыў у Адэльск, дзе займаўся моладдзю. У мясцовай школе не было піянераў і камсамольцаў, і ўлады абвінавацілі ва ўсім ксяндза. З-за гэтага ён быў вымушаны пакінуць Адэльск і распачаць працу ў Жалудку, дзе выконваў функцыі пробашча да смерці. Адышоў у вечнасць 13 студзеня 1991 года і быў пахаваны каля магілы сваёй маці.

Кс. Фелікс Сарока нарадзіўся ў 1910 годзе. У 1932–1938 гадах вучыўся ў духоўнай семінарыі ў Вільні. У 1938 годзе арцыбіскуп Рамуальд Ялбжыкоўскі ўдзяліў яму прэзбітэрскае пасвячэнне.

Быў прызначаны вікарыем у парафію ў Васількаве каля Беластока. Пасля II Сусветнай вайны стаў пробашчам парафіі ў Парэччы недалёка ад Гродна. За катэхізацыю дзяцей і моладзі быў больш за 3 гады пазбаўлены савецкімі ўладамі г. зв. спраўкі.

Падчас пераезду кс. Пятра Барташэвіча з Адэльска ў Жалудок кс. Фелікс атрымаў дазвол на душпастырскую працу ў Адэльску.

З 1963 года да самай смерці – 15 студзеня 1991 года – выконваў там функцыю пробашча.